

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

CRÒNICA D'UN AMOR EFÍMER

*Chronique d'une liaison
passagère*

França, 2022

Direcció: Emmanuel Mouret

Guió: Emmanuel Mouret,
Pierre Giraud

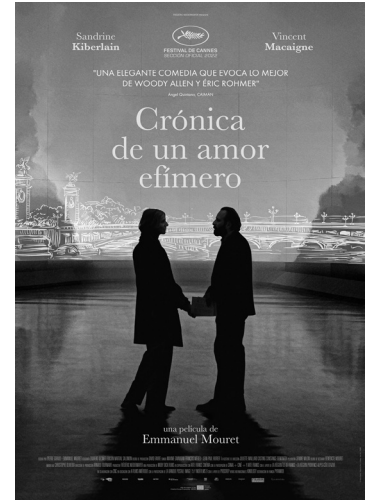
Intèrprets: Sandrine Kiberlain,
Vincent Macaigne, Georgia
Scalliet, Maxence Tual

Durada: 100 min

Gènere: comèdia romàntica

Idioma: francès

Data d'estrena: 24/03/2023

Els amants clandestins i els seus amagatalls

El cineasta Emmanuel Mouret ha explicat en diverses ocasions que per entendre el seu cinema hi ha dues influències cinematogràfiques clau: Sacha Guitry i Woody Allen.

Encara que François Truffaut considerava Guitry com un dels cineastes més innovadors del cinema dels anys trenta i Orson Welles va dir que va ser clau per reformar el seu cinema, l'autor de *Le roman d'un tricheur* és un gran desconegut al nostre país. Guitry va ser un mestre del teatre de bulevard que es feia a París abans de la guerra i al mateix temps es va convertir en un enginyós cineasta capaç de transformar el vodevil i les formes narratives. Podia construir una pel·lícula de ficció tota ella en veu en off o aprofitar un robatori de perles per explicar en hora i mitja la història de la corona d'Anglaterra i França. Woody Allen, en canvi, no necessita presentació, però m'agradaria recordar que Allen és algú que, a les seves millors pel·lícules, no ha parat de parlar de com l'amor pot ser una quimera, com aquest pot transformar-se en un territori molt útil per acabar creant el nostre món forjat des de les aparences. L'anterior pel·lícula d'Emmanuel Mouret, *Las cosas que decimos, las cosas que hacemos*, va ser una de les poques joies que el cinema ens va oferir durant els mesos posteriors a la pandèmia. En aquella pel·lícula, Mouret hi reprenia la vella tradició del teatre de bulevard francès per mostrar-nos les contradiccions que genera tot acte de la seducció i mostrar-nos les múltiples contradiccions que impliquen els jocs entre el dir i el fer. Mouret parla de com els capricis de la passió entren en contradicció amb la racionalitat i ens poden arribar a portar fins a situacions absurdes.

Crònica d'un amor efímer torna a ser com una obra de teatre de bulevard convertida en pel·lícula i esclata com una nova exploració de les relacions amoroses. Aquest cop, Mouret ho fa des d'un clar joc minimalista en el qual un actor -Vicent Macaigne- i una actriu -Sandrine Kiberlain- viuen una relació complicada, al marge d'allò que es pot arribar a fer visible i encallada en una mentida permanent. Ella és una dona soltera que coneix un home casat que treballa de ginecòleg. La relació entre els dos personatges és clandestina i té lloc en una sèrie

d'amagatalls diversos i no deixa d'estar marcada per la por, l'atreviment i la inseguretat. Els dos amants passen d'una primera nit clandestina al pis a veure's en hotels. Tots dos marxen un cap de setmana al camp, mentre, progressivament, perden la timidesa i accentuen el seu amor. Mouret descriu la relació passatgera de la parella amb molta elegància i amb un gust típicament francès. El cineasta puntua el pas dels dies i se centra exclusivament en les trobades i els dubtes dels personatges. En un moment determinat, quan la relació deixa de ser una experiència perillosa, sorgeix la possibilitat d'un canvi, que algú s'introdueixi al món. A partir d'uns diàlegs elaborats amb extrema pulcritud, Mouret no només retroba la millor tradició de Sacha Guitry o de Woody Allen, sinó que també s'endinsa en el pes d'una vella tradició francesa que arrenca a Molière, continua amb Beaumarchais i segueix amb Marivaux. Aquesta fantàstica tradició de la comèdia elegant sobre els jocs de l'amor es va perllongar en el cinema cap a una altra tradició que va tenir una continuïtat en els magnífics jocs sobre l'atzar i l'amor presents en els contes morals d'Éric Rohmer, i una altra continuïtat en l'obra del gran Jean Eustache. Mouret és com una esponja que s'amara en les formes del passat i no para d'actualitzar-les.

Àngel Quintana
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona